

at en Mand, der endnu ikke er skikket til at blive Lærer i en Landsbyskole, meget godt kan optræde som Seminarielærer eller endog som Seminarieforstander. Af disse Grunde bør § 7 i Seminarieloven have en anden Affattelse.

Angaaende Privatseminarierne maa ligeledes bemærkes, at deres økonomiske Stilling er en saadan, at den snarest mulig bør forbedres. Paa Grund af Lønnens Forhøjelse ved andre Lærervirksomheder bliver det mere og mere vanskeligt for Privatseminarierne at beholde deres dygtige Lærere, idet disse af Hensyn til det økonomiske nødes til at søge over i anden Lærervirksomhed.

Samtidig med, at der saaledes kan rejses berettigede Indvendinger imod det bestaaende, opkommer der ny Krav til Seminariernes Undervisning, navnlig da, at der i højere Grad end hidtil meddeles Undervisning i fremmede Sprog. Til Begrundelse af dette Krav maa fremhæves, at der i de mange kommunale Mellem-skoler, som ere oprettede i Købstæderne, og hvortil Seminarister have fortrinsvis Adgang, skal undervises i Engelsk og Tysk; ligeledes er et af disse Fag, undertiden begge, medtaget ved Undervisningen i adskillige andre Købstadskoler, f. Eks. der, hvor man har indført Borgerskoleeksamen. Naar et Fag kan indføres som tvunget ved en almindelig Folkeskole, og naar det faktisk findes ved Skoler, hvortil Seminarister have fortrinsvis Adgang, synes det rimeligt, at et saadant Fag ogsaa læres ved Seminarierne. Endvidere nævnes, at Lærerstandens Anseelse i det hele menes at ville stige, hvis der til Uddannelsen ogsaa hører Undervisning i fremmede Sprog.

Med Hensyn til de Ændringer, der skulde raade Bod paa de stedfindende Mangler, er der formentlig ret almindelig Enighed om, at en Ændring ved Optagelsesprøven er nødvendig. Man maa først og fremmest sikre sig, at Eleverne ved Optagelsen har visse Kundskaber, og at de tilfredsstillende bestemte Fordringer. Det kan ikke nytte, at man blot lægger et Aar til Uddannelsen; thi hvis det straks havde til Følge, at Eleverne mødte endnu mere uforberedte end hidtil, var man lige nær. Paa den anden Side er det muligt, at man med en skærpet og virkelig Optagelsesprøve kan opnaa, hvad der maa ønskes for Seminarierne, uden at forlænge den hidtidige 3-aarige Uddannelsesetid.

Det vilde være rimeligt at skærpe Fordringerne ved Optagelsen. Under de nuvæ-

rende Forhold finder det ofte Sted, at et ungt Menneske først begynder sin Forberedelse 7—8 Maaneder, før han skal optages paa Seminariet; og hvis Loven ikke havde sat en bestemt Minimumsgrænse (1 Aar) for forudgaaende Skolepraksis, vilde Forberedelsestiden blive endnu kortere og var det i sin Tid. Men det er klart, at i saa kort Tid kan der knapt indhentes, hvad der er glemt siden Skoletiden, navnlig naar vedkommende Aspirant tillige daglig skal deltage i praktisk Skolegerning. Et ungt Menneske kan, hvad Lejlighed til Undervisning angaar, meget godt før Optagelsen paa Seminariet erhverve sig betydelig flere Kundskaber end nu. Og da Alderen ved Optagelsen ved sidste Seminarielov blev sat op til 18 Aar i Stedet for 16 eller med Dispensation 15 Aar, er der nu ogsaa god Tid til at stile lidt højere. Endnu vigtigere er det dog at forandre Formen for Optagelsesprøven saaledes, at man sikrer sig, at de Fordringer, man stiller, virkelig blive opfyldte. Dette opnaas aldeles ikke, ved at man paa Papiret formulerer ny og strengere Fordringer, men kun derved, at Optagelsesprøven holdes udenfor og uafhængig af Seminarierne. Og i Virkeligheden er der ingen Grund til ikke at gøre dette. Man kan ikke sige om Optagelsesprøven saaledes om om Afgangsprøven, at Lærerne have faaet Interesse for deres Elever og at de gerne ville følge dem til Ende og lign., thi Aspiranterne ere lige saa ukendte for Seminariet, som de ville være for en mulig Kommission. Seminarierne have ingen anden berettiget Interesse i Optagelsesprøven, end at denne gøres saa streng som muligt, saa de faa saa godt Stof at arbejde med, som det er muligt at faa. Men denne Interesse varetages ikke, naar Seminariet ved Optagelsen af økonomiske og andre Hensyn søger at strække sig langt for at faa mange Elever, eller naar det tænker som saa: „vi kan lige saa godt optage den eller den Aspirant; thi hvis vi ikke optage ham, bliver han dog optaget paa et andet Seminarium“. Ved en Forandring som foreslaaet kunde man muligvis ogsaa imødekomme dem, der ønsker at gøre Realeksamen til Optagelsesbetingelse, idet det kunde bestemmes, at Realister med en vis god Eksamen, kunde nøjes med at tage en Tillægsprøve. Ved en skærpet og bestemt Optagelsesprøve, hvorved Forberedelsestiden forlængedes $\frac{1}{2}$ —1 Aar, vilde der opnaas, at Lektuelæsningen paa Seminarierne kunde indskrænkes og Undervisningen, i Overensstemmelse med hvad der gentagne Gange er udtalt Ønsket